

ומצחות ה' חפץ בו' יגדיל תורה ויאדרר ישועה מב', כא) שרצה להיות הזכות על ידי בני ישראל שהם ימשיכו כח התורה לכל המעשים על ידי המצוות. זהה נעשה ביום הווה לבן יש לכל אחזקה בזה היום לבן יש בו גם ביטול יצר הרע²⁴ שבל הטבע גם בן מבטל עצמו ביום הזה על ידי שהתורה היא קיום כל הבראים לבן כתיב (יקרא כג, ז) חמוץ תאפינה כמו שכותב בזוהר הקדוש אמרו²⁵. ועיקר תולדותיהם של צדיקים מצות ומעשים טובים²⁶:

[תרמ"ג]

בפסוק (שמות יט, ז) לך אל העם וקדשתם היום ומחר. מסתמא יורד קדושה ממשמים לבני ישראל בכל שנה ושנה. כמו שכתוב בשבועות¹ זמן מתן תורהנו בן הכהנה קודם החג מתקיים בכל שנה כמו שנאמר (שמות יט, א) ביום הזה באו כמו שהיו עומד לפני יתברך שמו בשםם תמיד. ובזה פרשנו ענין הנאמר בגמרא² يوم אחד הוסיף משה דרש היום כמחר לילו עמו ולילה הדיאדנא נפקא לה שמע מינה תרי יומי לבר מהאדנא. וקשה סוף סוף איך נאמר היום ומחר אי הכוונה על מחר ויום אחריו. על בן נראה כי באמת היום ומחר הם זמינים אלו שיורד בהם קדושה בכל שנה ושנה להכהנה לתורה. ומאמיר השם יתברך הוא לדורות כי הוא ועתיד הכל שוה לפני יתברך. רק בעבור כי לא נגלה לבני ישראל זה רק ביום על בן הוציאו עוד ב' ימים. ויש לרמזו פירוש זה בלשונם ז"ל תרי יומי לבר מהאדנא רצונם לומר בכל שנה הוא באמת רק תרי יומי לבר מהאדנא בשנה זאת שלא

'ממושבותיכם תביאו לחם תנופה וגוי' סלת תהינה חמוץ תאפינה, מי שנא הכא חמוץ (ובבנ"י) אלא בגין דכלא אויחוץ ביה (ובן) באילנא חדא באילנא אויחוץ ענפנן באילנא אויחוץ עלין קלפין דינין ספיאין בכל טווחן אלא אשתחה ביה, בגין דהאי אילנא מכפר על יצר הרע דהוא בגין מותביה רבצ'... ("זוהר ח"ג, ז"א").

²⁶ בר"ל, ג' תנומה נת, ה.

¹ חפלה עמידה לפורערם, ברכת קדושת היום.

² שבת פ"ג ע"א.

יד ותפילין של ראש. קבלת מלכות שמים בפסח לשעבד הגוף ונפש הבהמיות בחינת תפליין של יד לשעבד הכת. ובשבועות תפליין של ראש כמו שכותוב¹⁸ וראו כל עמי הארץ בו' שם ה' נקרא עליך רברם כת, ז' זהו תפליין של ראש הוא לשעבד הדעת והשכל לבטל עצמו בעלי דעת שלימה אחר כך זוכין לדעת שהיא תורה ותכלית הג' מועדות על פי סדר שאמרו חז"ל¹⁹ יפנה ויטול ידיו וניהח תפליין ויקרא קריית שם ויתפלל וזה מלכאות שמים שלימה. וכן הענין בכלל בגין מועדות ושמיני עצרת שהוא בחינת תפלה. לבן בשבועות שני הלחם כמו שכותוב (משל ט, ה) לבו לחמו בלחמי תפליין של יד ושל ראש בחינת אדם ובבמה תושיע ה' (תהלים לה, ז) כי תפליין של יד הוא בחינת תורה שבבעל פה התעוררות האדם וזוכה אחר כך להשפעת הדעת מן השמים בחינת תורה שבכתוב:

איתא²⁰ בעצרת על פירות האילן. הענין הוא שבבחינת קבלת התורה. היה הדעת שנכנס בעולם זהה להיות מוכנים לעשותות פירות כי קודם שמקבלין דעת אי אפשר להולד תולדות²¹. ומוקדם היה ב' אלפיים תוהו²² וכתיב (ישעה מה, ז) לא תהו בראה לשבת יקרה ועיקר הבריאה היה שיתאפשר לעשותות תולדות כמו שנאמר (בראשית ב, ג) אשר ברא אלקים לעשותות. ובקבלה התורה נתקיים זאת לבן כתיב (שמות ב, א) יודבר בו' הדברים האלה לאמר. פירוש שיתאפשר בחמתם. זהה עיקר התורה שניתן לבני ישראל כמו שאמרו חז"ל²³ רצה הקב"ה לזכות את ישראל הרבה להם תורה

¹⁸ ברכות ז ע"א.

¹⁹ ברכות טו ע"א.

²⁰ ר"ה פ"א מ"ב.

²¹ עין מורה נבוכים ח"א פ"ג.

²² סנהדרין צו ע"א.

²³ מבות פ"ג מט"ג.

²⁴ זוהר ח"ב, קפג ע"ב; ח"ג צו ע"ב – רעיה מלהימנא.

²⁵ "על דאתנן בעצרת על פירות האילן והוא אוקמה, בגין קר אדר אקרי, אחד ודאי כמה דאמור, ת"ח מה כתיב